

అడిగి తెలుసుకో

నిరులోలడే ఇన్నోరి మనసులోని వకటల మకట - నెలకోక్కటి..!

అసెంబ్లీ అయ్యాక అందరం లైన్లో క్లాస్ కి వెళ్తుంటే ముందున్న క్రాంతితో గుసగుసగా చెప్పాను, "క్లాసు లోకి వెళ్ళగానే నీకొకటి చూపిస్తాను" అని.. క్లాస్ లోకి వచ్చి ఇంకా సరిగ్గా నా ప్లేస్ లో కూర్చోనే లేదు, "ఏంటి సిరి అది?" అని అడిగింది..

నా బుక్స్ బాగ్ ని వళ్ళో పెట్టుకుని "ఇదిగో చూడు" అని తన వైపు కాస్త వంచి చూపించాను.. అందులోకి తొంగి చూసి "అబ్బా భలే ఉందిగా! ఎక్కడ కొన్నావు?" అని పెద్ద గొంతుతో అంటుంటే నేను "షేష్ షేష్.. " అని చుట్టూ చూసా ఎవరన్నా విన్నారేమోనని! అప్పటికే శ్రీలత వినేసినట్లుంది, 'ఏంటి సిరి అది?' అని వెనక బెంచీ నుంచి నన్ను లాగుతూ అడిగింది.. 'తర్వాత చూపిస్తాలే శ్రీలత' అని బాగ్ కింద పెట్టేసుకున్నా..

నాన్న నిన్న నాకు ఒక కొత్త పెన్సిల్ తెచ్చారు.. అది మామూలు వాటి కంటే చాలా పెద్దగా ఉంది.. ఇంకా పెన్సిల్ చుట్టూ చిన్న చిన్న మిక్కి మోస్ బొమ్మలు ఉండి, చివర బుజ్జి మిక్కి మోస్ బొమ్మ అతికించి ఉంది.. అంతకు ముందు ఒక కొత్త రకం పెన్సిల్ తెచ్చి అందరికీ చూపిస్తే అది సాయంత్రంకల్లా పోయింది.. ఎలా పోయిందో, ఎవరు తీసారో అస్సలు తెలీలేదు.. రాత్రి అమ్మ కూడా అంది ఇది కూడా పారేస్తే మళ్ళీ ఇలాంటి మంచి మంచివి కొనమని!

మధ్యాహ్నం అన్నం తినేటప్పుడు శ్రీలతకి నా కొత్త పెన్సిల్ చూపిస్తుంటే క్రాంతి అంది, "తప్పకుండా ఇది రెండు రోజుల్లో ఎవరో ఒకరు తీసేస్తారు సిరి.. నువ్వు దీన్ని ఇంట్లోనే వాడుకో" అని.. అంతలో శ్రీలత "ఒక పని చెయ్యి, పెన్సిల్ చివర నీ పేరు బ్లేడుతో చెక్కుకో.. అప్పుడు ఎవరు తీయరు" అని అంది..

నాకు ఆ ఐడియా భలే నచ్చింది.. కానీ నా దగ్గర ఇప్పుడు బ్లేడ్ లేదుగా ఇంటికెళ్ళగానే చెక్కుకుంటాను.. మళ్ళీ బాగ్ లోకి తొంగి చూసి పెన్సిల్ పుస్తకాల మధ్యలోకి జరిపేసాను..

ఇంతలో రమ టీచర్ వచ్చేసారు.. రాగానే బుక్స్ తీయమని చెప్పకుండా, "రోజూ పొద్దున్నే అసెంబ్లీలో పార్థన, ప్లెడ్జ్ అవ్వగానే మనం ఎవరి క్లాస్ కి వాళ్ళు వెళ్ళిపోతాము కదా, అలా కాకుండా వారానికొక క్లాస్ స్టూడెంట్ చేత ఏదైనా మంచి విషయం మాట్లాడించమని మన పిన్సిపాల్ గారు చెప్పారు.. మరి మీలో ఎవరికైనా ఇంట్లో ఉందా?" అని అడిగారు..

ఇంక అందరూ ఒకేసారి మా పక్కనున్న వాళ్ళతో నువ్వు పేరివ్వు, లేదు నువ్వే ఇవ్వు అనడం మొదలు పెట్టారు.. మళ్ళీ రమా టీచరే "సినిమాలు, చాక్లెట్లు లాంటి విషయాల మీద మాత్రం మాట్లాడకూడదు" అని "మీ నోట్ బుక్ లో వన్ పేజ్ వచ్చేంత రాసుకుని మాట్లాడితే సరిపోతుంది.. ఇంకా ఎక్కువ అయినా పర్యాలేదు" అన్నారు..

క్రాంతి పక్కనించి "సిరి, నువ్వు క్లాస్ ఫస్ట్ కదా, నీ పేరివ్వు" అని అంది.. తను కాస్త గట్టిగా అందేమో రమ టీచర్ కూడా నా వంకే చూసారు..

'వన్ పేజీనే గా.. చదవడం, గుర్తు పెట్టుకోవడం ఈజీనే' అనుకున్నా.. వెంటనే చెయ్యి పైకెత్తాను..

రమ టీచర్ "వెరీ గుడ్" అని నా పక్కకొచ్చి, "రేపు డేట్ చెప్తాను.. ఇంతలో దేని గురించి మాట్లాడాలో ఆలోచించుకో" అన్నారు.. తర్వాత నించి నా కొత్త పెన్సిల్ గురించి మర్చిపోయి ఏం మాట్లాడాలా అని అనుకోవటమే!

ఇంటికెళ్ళగానే నానీ "అక్కా నీ కొత్త పెన్సిల్ మీ ఫ్రెండ్స్ అందరికీ చూపించావా?" అని అడగగానే నా పేరు చెక్కాలన్న విషయం గుర్తొచ్చింది.. వెంటనే అమ్మ పూలచెండు కత్తిరించడానికి పెట్టుకున్న బ్లేడ్ తీసుకుని పెన్సిల్ మీద నా పేరు గీరడం మొదలుపెట్టాను.. ఒక్క 'వన్' అయ్యేసరికి చాలా టైం పట్టింది.. అంతలో నా నెత్తి మీద ఫట్ మని ఒక దెబ్బ వెంటనే అమ్మ గొంతు "ఏంటే బంగారం లాంటి పెన్సిల్ ని అలా బ్లేడ్ గీకి పారేస్తున్నావు!!" అప్పుడు శ్రీమత ఇచ్చిన ఐడియా అమ్మకి చెప్పి, "నా పేరుంటే ఇంక దీన్నెవరూ తీసుకోరు కదమ్మా" అన్నా..

కానీ అమ్మ "నిన్ను జాగ్రత్త చేసుకోమన్నది అక్కడా ఇక్కడా వదిలేయకుండా రాయడం అవ్వగానే బాగ్ లో పెట్టుకోమని.. అంతేగానీ వేరే వాళ్ళ బాగ్ లో నుంచి వస్తువులు తీసే చెడ్డ గుణం ఉన్నవాళ్ళు దాని మీద పేరు ఉండా లేదా అని చూడరు, అర్థం అయిందా?" అనడిగింది.. నాకర్థం కాలా.. అయినా తల అటూ ఇటూ ఊపాను.. "సరే ఇంక బ్లేడ్ ఇటివ్వు.. చేతులు కోసుకుంటాయేమోనన్న భయం కూడా లేదసలు" అని తీసేసుకుంది.. లోపల నించి మళ్ళీ వచ్చి "పద అమ్మమ్మ వాళ్ళింటికి వెళ్ళొద్దాము.. కొత్త టమోటా పచ్చడి ఇస్తాను రమ్మంది" అని నా చేయి పట్టుకుని బయటకి నడిచింది..

మా అమ్మమ్మ తాతయ్య వాళ్ళ ఇల్లు చాలా దగ్గరే.. రంగయ్య తాత కొట్టు దాటి, చెరుకురసం బండి రాగానే సందులోకి తిరగగానే వచ్చేస్తుంది.. అమ్మమ్మ తాతయ్య ఇద్దరూ ఇంట్లోనే ఉంటారు.. అమ్మ లాగా ఇద్దరూ టీచర్లనంట.. కానీ చాలా రోజులు స్కూల్ కెళ్ళిన తర్వాత రెస్ట్ తీసుకుందామని ఇంట్లోనే ఉన్నారంట.. తాతయ్య అయితే హెడ్మాస్టర్ అంట.. అంటే టీచర్లందరికీ పెద్ద టీచర్ అన్న మాట..

గేట్ తీస్తుంటే గర్లర్ ర్ అని శబ్దం వచ్చింది.. "ఎవరదీ" తాతయ్య గొంతు వినిపించింది.. "మేమే నాన్నా" అంటూ అమ్మ చెప్పులు విప్పి "కాస్త బయట లైట్ వేసుకోవచ్చు కదా" అని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది..

తాతయ్య నా చేయి పట్టుకుని "సిరీ ఎలా చదువుతున్నావు? లెక్కల్లో మంచి మార్కులు వస్తున్నాయా?" అనడిగారు.. "మొన్న సండే వచ్చినప్పుడే కద తాతయ్యా అడిగావు.. మళ్ళీ ఎగ్జామ్స్ ఏమీ జరగలేదు" అని చెప్పా.. "పరీక్షలు లేవని లెక్కలు చేయడం మానేయకు.. ఎక్కాలు బాగా గుర్తు పెట్టుకుంటున్నావా?" అని మళ్ళీ అన్నారు..

నాకు తాతయ్య చెప్పారు టేబుల్స్ ని తాతయ్య వాళ్ళ స్కూల్ లో ఎక్కాలు అనే వాళ్ళంట.. "బాగా నేర్చుకుంటున్నా తాతయ్యా.. నాన్న చూడకుండా కూడా రాయిస్తున్నారు" అన్నా.. "మరి పన్నెండు ఆర్లు ఎంత?" అనడిగుతూ కుర్చీలో కూర్చున్నారు..

'పన్నెండా! నైన్ తొమ్మిది.. టెన్ పది.. లెవన్ పదకొండు.. ట్యెల్వ్ పన్నెండు' లోపలే అనుకుని "అమ్మో లేదు తాతయ్యా నాకు టెన్ వరకే వచ్చు.. లెవన్ నించి తర్వాత క్లాస్ లో నేర్చుకుంటాను" అని చెప్పాను.. "మీ పెద్దమామయ్య నాలుగో తరగతికి వచ్చేసరికే ఇరవై వరకూ అప్పచెప్పేవాడు.. అందుకే పెద్ద ఇంజనీర్ అయ్యాడు.. మరి నువ్వు అలా అవ్వాలంటే ఇలా చదివితే లాభం లేదు" అంటుంటే "సరే ఇంక బాగా చదువుతా తాతయ్యా" అని చెప్పంటే "నా తల్లీ.. నా తల్లీ" అని వళ్ళో కూర్చోబెట్టుకున్నాను..

తాతయ్యకి బాగా చదివేవాళ్ళంటే చాలా ఇష్టమని అమ్మ ఎప్పుడూ చెప్పుంది.. మాట్లాడితే లెక్కలు, ఇంగ్లీషు గ్రామరు అని ఏదో ప్రశ్న వేస్తారు.. "ఇంగ్లీషు మీడియంలో చదివితే సరిపోదు గ్రామరు బాగా తెలియాలి" అంటారు.. అదేదో పెద్ద పుస్తకం ఇచ్చి దేనికి అర్థం తెలీకపోయినా ఇందులో ఉంటుందని చెప్పారు..

"ఇవాళ స్కూల్లో ఏం చెప్పారు?" అని తాతయ్య అడుగుతుంటే నాకు మా రమా టీచర్ చెప్పిన విషయం గుర్తొచ్చింది.. వెంటనే తాతయ్యకి చెప్పేసాను.. "బావుండే! అప్పుడే పిల్లలతో ప్రసంగాలు ఇప్పిస్తున్నారు" అంటుంటే "ప్రసంగం అంటే?" అనడిగా.. "అదే తల్లి మీ చేత మాట్లాడిస్తున్నారు కదా.. ఇంతకీ నువ్వు దేని మీద మాట్లాడుతున్నావో చెప్పావా?" అనడిగితే "లేదు తాతయ్యా.. నువ్వే చెప్పావా" అని తాతయ్య వళ్ళోంచి జారి చేతులు పట్టుకుని ఊపుతూ అడిగాను..

"నీకే విషయం అంటే ఇష్టమో దాని గురించి మాట్లాడు సిరీ" అని తాతయ్య చెప్తుండగానే "అయితే అప్పుడు మనందరం కలిసి తిరుపతి వెళ్ళాము కదా.. సెవన్ కొండలు బస్సులో వెళ్ళాము.. నాకది బాగా ఇష్టం.. దాని గురించి చెప్పనా?" అని తాతయ్య వంకే చూసాను..

"అది మంచి ఆలోచనే కానీ ఇలా అందరి ముందూ మాట్లాడేటప్పుడు మంచి విజ్ఞానదాయకమైన విషయం గురించి మాట్లాడితే మీ టీచర్లు ఇంకా మెచ్చుకుంటారు.." "విజ్ఞాన.." అని నాకు నోరు తిరగక పేసాను.. "నీ మొహం.. తెలుగు పదాలు కూడా సరిగ్గా పలకడం లేదు నువ్వు" అని కసిరి "ఎవరన్నా సైంటిస్టులు, ఇన్వెంటర్స్ గురించి మాట్లాడు తల్లి, బావుంటుంది" అన్నారు..

నాన్న ఎప్పుడూ అంటారు సైంటిస్టులు అంటే మనకి పనికి వచ్చే వాటిని కనిపెడుతూ ఉంటారంట.. వాళ్ళు చాలా చాలా తెలివైన వాళ్ళంట!! మరి ఇన్వెంటర్స్ అంటే ఎవరో!?

అంతలో తాతయ్య లేచి వెళ్ళి ఒక బుక్ తెచ్చారు.. "ఇందులో అలాంటివాళ్ళ వివరాలు చాలా ఉన్నాయి.. నువ్వే చూసుకో ఎవరి గురించి మాట్లాడాలో" అని అది నాకిచ్చారు.. అంతలోనే "అందులోంచి ఒక్క పేజీ అన్నా చిరిగినట్లు నలిగినట్లు కానీ కనిపిస్తే ఊరుకోను.. జాగ్రత్త!" అని చెప్పారు..

అమ్మతో ఇంటికి వస్తూ చెప్పాను, మాకు స్కూల్లో చెప్పిన విషయం, ఇంకా తాతయ్య పుస్తకం ఇచ్చిన సంగతి.. "అంతమంది ముందు మాట్లాడగలవేమే!!" అనడిగింది.. "ఎందుకు మాట్లాడలేనమ్మా.. మా టీచర్స్ అందరూ నాచేతే కదా టెక్స్ట్ బుక్ చదివిస్తారు.. అప్పుడు అందరి ముందూ టీచర్ పక్కనే నిలబడి చదువుతాను.. నాకేం భయం లేదు" అని చెప్పాను..

అమ్మ నాన్నతో చెప్పి "ఏంటో ఈ వయసులోనే వీళ్ళ చేత స్పీచ్ లు ఇప్పించేస్తున్నారు!" అంది.. నాన్నేమో "ఇప్పించనీ మంచిదేగా" అని నావైపు తిరిగి, "మరి దేని గురించి చెప్తావు సిరి తల్లీ" అని అడిగారు..

తాతయ్య ఇచ్చిన బుక్ చూపించాను.. కాసేపు పేజీలు తిప్పి "చాలా మంచి పుస్తకం.. ఇందులో రేడియో, టెలిగ్రాఫ్, పెన్సిలిన్ , విమానం, ఎలెక్ట్రిక్ బల్బ్ ఇలా ఎన్నో విషయాలు కనిపెట్టిన వాళ్ళ వివరాలు ఉన్నాయి.. నీ ఇష్టం మరి" అని చెప్తుంటే "ఎయిరో ప్లేన్ సైంటిస్ట్ నాన్నా" అని అరిచాను.. "వెరీ గుడ్, కానీ సైంటిస్ట్ కాదు ఇన్వెంటర్.. అది కూడా ఒక్కరు కాదు ఇద్దరు" అని నాన్న పేజీ తీసి నాకిచ్చారు..

"ఆ తేడా ఏంటో కూడా చెప్పండి" అమ్మ వెనక గది నించి గట్టిగా అంది.. నాన్న "ఇన్వెంటర్ అంటే అప్పటి వరకూ ఎప్పుడూ ఎవరూ కనుక్కోని కొత్త విషయాన్ని కనుక్కనేవాళ్ళు.. ఎయిర్ ప్లేన్ని రైట్ బ్రదర్స్ ముందు ఎవరూ కనిపెట్ట లేదు.. ఇక సైంటిస్ట్ అంటే సైన్స్ గురించి బాగా చదివి, ఎక్స్పరిమెంట్లు చేసి అందరికీ పనికి వచ్చే వస్తువులు, మందులు, లాంటివి తయారు చేస్తారు" అని నాన్న చెప్పే "మరి ఇద్దరిలో ఎవరికి చాలా తెలివి ఉంటుంది నాన్నా?" అని అడిగాను..

"ఇద్దరూ తెలివైన వాళ్ళేనమ్మా, ఒక్కోసారి ఒకళ్ళే రెండు పనులూ చేస్తారు" అంటుంటే "అయితే నేను పెద్దయ్యాక అదే అవుతా నాన్నా.. డాక్టరు చదవను" అని అన్నా..

"సరే దానికి ఇంకా చాలా టైం ఉంది కానీ ముందు ఈ రైట్ బ్రదర్స్ గురించి రాసిస్తాను నీకు" అని బుక్ తీసుకున్నారు.. తర్వాత నాన్న నన్నూ, నానీ ని పిలిచి వాళ్ళ గురించి చెప్తుంటే భలే బావుంది..

రైట్ బ్రదర్స్ అంటే ఆర్విల్ రైట్, విల్బర్ రైట్ అనే అన్నదమ్ములంటుంటుంది.. అమెరికా అనే దేశం లో పుట్టి పెరిగారంటుంది.. మొత్తం ఏడు మంది రైట్ పిల్లలలో వీళ్ళిద్దరే ఎప్పుడూ కలిసి ఆడుకోవడం చేసేవాళ్ళంటుంది.. వాళ్ళ నాన్నగారు ఉద్యోగం కోసం వేరే వేరే ఊళ్ళు మారుతుంటే వీళ్ళు కాలేజీ కూడా వెళ్ళలేకపోయారంటుంది.. ఇద్దరూ ఎప్పుడూ పక్షుల వెనకే తిరుగుతూ అవి ఎలా ఎగురుతున్నాయో.. ఎలా రెక్కల్ని ఆడిస్తున్నాయో చూస్తూ మనమూ అలానే ఎగిరితే ఎంత బావుంటుందో కదా అనుకుని, సైకిల్ షాప్ నించి పాత ట్యూబులు, రేకులూ లాంటివి తెచ్చి ఫస్ట్ విమానాన్ని చేసారంటుంది!!

నాన్న రాసిచ్చిందంతా నాకు టూ డేస్ లో వచ్చేసింది.. మధ్యలో క్రాంతి వాళ్ళు, రమా టీచర్ అడిగారు దేని గురించి మాట్లాడుతున్నావని.. విమానం కనిపెట్టిన వాళ్ళ గురించి అని చెప్పే టీచర్ "నిజంగానా! మంచి టాపిక్.. మరి బాగా పాక్టీసు చేసుకో" అన్నారు.. ఇంకా ప్రాక్టీస్ ఏమిటి నాకు చూడకుండా చెప్పడం ఎప్పుడో వచ్చేసిందిగా అనుకున్నా.. అప్పుడే మా కన్నా పెద్ద క్లాసుల్లో ఉండే వాళ్ళు, మా 'ఎ' సెక్షన్ నించి రమేష్ అందరూ ఒక్కొక్కళ్ళు మాట్లాడేస్తున్నారు.. తర్వాత టీచర్ చెప్పారు, వచ్చే మండే నే నువ్వు అసెంబ్లీ లో మాట్లాడాలని..

రోజు పాద్మున్నే తీర్చి టైం స్ చదివాను మళ్ళీ.. అమ్మ కి కూడా చూడకుండా చెప్పాను.. అమ్మ అంది, "బాగా చెప్పావు.. అక్కడ కూడా ఇలానే చెప్పు.. ఏం భయపడకు.. సరేనా".. అసెంబ్లీ లో ప్రేయర్ అయిన తర్వాత మా హెడ్ మిస్ మైక్ లో నా పేరు చెప్పగానే నేను లేచి వెళ్ళాను.. మా రమ టీచర్ కూడా వచ్చి నా పక్కనే నిలబడ్డారు.. నేను చిన్నగా ఉన్నానని మైక్ ని కిందకి వంచేసారు.. టీచర్ పక్కనించి "ఒకసారి 'నమస్తే' అని చూడు సరిగ్గా పలుకుతుందో లేదో" అనగానే నేను ఒక్కసారి "నానీగా" అని అరిచినట్లు "నమస్తే" అన్నాను... అంతే మైక్ లోంచి ఎంత పెద్దగా వినిపించిందో! ఇంకా కుయ్ కుయ్ య్ కుయ్ మని శబ్దం కూడా వచ్చింది.. వెంటనే టీచర్ "షే షే షే అంత పెద్దగా కాదు.. నాతో ఏదన్నా చెప్పంటే ఎలా మాట్లాడతావో అలా నెమ్మదిగా మాట్లాడు" అన్నారు.. అంతలో పిల్లల్లోంచి ఎవరో కొంతమంది నవ్వి నట్లు కూడా అనిపించింది.. 'ఎవరా!?' అని ముందుకి చూసాను.. అంతే! ఇంతమంది మా స్కూల్లో ఎప్పుడు చేరారు అనుకున్నా.. పెద్దవాళ్ళు, చిన్నవాళ్ళు అందరూ వరుసగా నిలబడి నా వంకే చూస్తున్నారు.. నాకు పొట్టలో ఏమిటోగా అనిపించింది.. రమ టీచర్ మో 'ఇంక చెప్పు సిరి' అంటున్నారు..

నేను నెమ్మదిగా

"Today I would like to talk about Wright Brothers who invented the Aeroplane.. Wilbur Wright and Orville Wright are the two brothers of seven children. They both.." అని అలా పక్కకి కళ్ళు తిప్పాను..

అస్సలు చూడలేదు, మా పిన్స్ పాల్ గారి రూం అక్కడే ఉంది.. రూం కిటికీ లోనుంచి పిన్స్ పాల్ గారు నావంకే చూస్తున్నారు.. నాకింకా చాలా భయం వేసేసింది.. తక్కువ ముందుకి కళ్ళు తిప్పేసుకున్నా.. అక్కడ ఎదురుగా ఉన్న లైన్లో వాళ్ళు ఏదో నవ్వుతూ అనుకుంటూ నా వంకే చూస్తూ అంటున్నారు.. ఎక్కడో దూరంగా ఒక చెయ్యి గాల్లో పైకి లేచి నాకు టాటా చెప్పింది.. మళ్ళీ పక్కనుంచి రమా టీచర్, "సిరి టైం ఎక్కువ లేదు, తొందరగా చెప్పమూ" అన్నారు..

అయ్యో ఎక్కడ పానో గుర్తు రావటం లేదేంటి.. ఇంకా చాలా భయం వచ్చేసింది.. కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి.. టీచర్ నా చెయ్యి పట్టుకుని "They both... తర్వాత?" అంటున్నారు.. నేను ఒకసారి కళ్ళు మూసుకుని చదివింది గుర్తు తెచ్చుకుందామనుకున్నా.. ప్స్ కొంచెం కూడా గుర్తు రాలేదు..

అంతలో గేమ్స్ టీచర్ వచ్చి "పాపం భయపడుతున్నట్లు ఉంది ఇంక చాలైంది" అని అన్నారు.. రమా టీచర్ కూడా తల ఊపేసరికి నేను మా క్లాసు వాళ్ళున్న వైపుకి పరిగెత్తాను.. నా బాగ్ తీసుకుంటుంటే అందరూ "ఏంటి అలా ఆపేసావు?" అని అడగడం

మొదలు పెట్టారు.. అసలక్కడికి వెళితే ఎంత భయం వేస్తుందో చెప్పంటే నాకు ఏడుపు వచ్చేసింది..

క్లాసులోకి వచ్చాక కూడా ఆగలేదు.. "టీచర్ వస్తున్నారు సిరి" అంటూ గుసగుసలాడింది.. తలెత్తి చూస్తే రమా టీచర్ ఎదురుగా ఉన్నారు.. "అలా ఏడవకు సిరి.. ఏం పర్వాలేదు, ఈసారి బాగా నేర్చుకుని చెబుదువుగానీ" అంటుంటే "అమ్మో మళ్ళీనా!!" అనుకున్నా.. చైర్ దగ్గరికి వెళ్ళబోతూ వెనక్కి తిరిగి "ఇంతకీ ఇంట్లో చెప్పావు కదా ఇవాళ అసెంబ్లీ లో మాట్లాడాలని?" అనడిగారు.. "యెస్ టీచర్" అంటే "మరి మీ పేరెంట్స్ నీతో సరిగ్గా ప్రాక్టీస్ చేయించలేదా!? అయినా ఎన్ని రోజుల ముందు చెప్పాను నీకు!" అక్కడే నుంచుని అడిగారు.. "మా నాన్న గారే నాకు పేపర్ మీద రాసిచ్చారు టీచర్" అంటే "రాసివ్వడం కాదు, అంతమంది ముందు నిలుచుని ఎలా మాట్లాడాలో, చదివింది ఎలా గుర్తు ఎలా పెట్టుకోవాలో చెప్పాలి కదా!" అనేసి వెళ్ళిపోయారు..

ఇంటికెళ్ళగానే అమ్మ అడిగింది 'ఎలా చెప్పావే' అని.. నాకు అక్కడ నుంచో గానే ఎంత భయం వేసిందో, అంతా ఎలా మర్చిపోయానో చెప్తూ "అమ్మా, బోల్డు మంది ముందు ఎలా మాట్లాడాలో మీ పేరెంట్స్ ఎందుకు చెప్పలేదని మా రమా టీచర్ అన్నారు.. మరి.." అని నేనింకా చెప్పన్నా అమ్మ "మేము నేర్పించడం ఏమిటి!! ఇంత చిన్న పిల్లల చేత అంత మంది ముందు స్పీచ్ లిప్పించమని మేము చెప్పామా!? అసలు ఆలోచన వచ్చినప్పుడు ఏం చెప్పాలో, ఎలా చెప్పాలో నేర్పించకుండా అంతా పేరెంట్స్ మీద తోసేయడమే!" కోపంగా అంటుంటే అప్పుడే లోపలికొచ్చిన తాతయ్య "ఏంటి లక్ష్మీ ఎవరి మీద కోపం" అన్నారు.. అమ్మ అంతా చెప్పి "అమ్మా నాన్నా తేరగా ఉన్నారని ప్రతీ విషయాన్ని వాళ్ళకి వదిలేయడం!!" అంటుంటే "అదేంటి, నువ్వు కూడా టీచరువే కదా.. వాళ్ళు ఏది ఎందుకు చేస్తారో నీకు తెలీదా!? సరే నాక్కొంచెం మంచినీళ్ళివ్వు" అని నా చేయి పట్టుకుని టీవి రూం లోకి వెళ్ళారు..

"అయినా సిరి, ఏదైనా కొత్త పని చేసేటప్పుడు ఎలా చేయాలో మీ అమ్మానాన్నని కానీ ఇంకెవరినైనా కానీ అడగాలనే విషయం నీకు తెలీదా? నీకు తెల్పు కదా వాళ్ళిద్దరికీ ఎన్ని పనులుంటాయో, నువ్వు అడగకపోతే వాళ్ళకెలా తెలుస్తుంది నీకేమి కావాలో? కనీసం నన్నన్నా అడగలేదు, రోజు పుస్తకం తీసుకున్నావు మళ్ళీ కనిపించలేదు!"

అదేంటి టీచరేమో పేరెంట్స్ ఎందుకు నేర్పించలేదు అన్నారు.. అమ్మేమో టీచరే చెప్పాలంది.. ఇప్పుడు తాతయ్యేమో 'ఎందుకు ఎవరినీ అడగలేదని' నన్ను తిడుతున్నారు!

అంతలో తాతయ్య "ఎందుకమ్మా అలా బిక్కమొహం పెట్టావు.. అసలు వాళ్ళే నీకు అన్నీ వివరించి చెప్పాలి.. అలా చేయనప్పుడు అడిగి తెలిసికోవడం తప్పు కాదు.. స్కూల్లో ఏదైనా కొత్త రకమైన వర్క్ చెప్పి ఎందుకు చేయమన్నారు అంతకన్నా ముఖ్యంగా ఎలా చేస్తే అందరూ మెచ్చుకుంటారు లాంటి ప్రశ్న అన్నీ నీకు రావాలి" "అలా అడుగుతుంటే అమ్మే 'నువ్వు ఒక ప్రశ్న ల పుట్టవే' అంటుందిగా తాతయ్యా?" అని నేను మధ్యలో అడ్డు వచ్చి అన్నాను..

"పని ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు అలా అని ఉంటుందిలే.. ప్రతి విషయాన్ని బాగా పరిశీలించడం .. తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం నీకు ఇప్పటినుంచే ఉండాలి.. అలా ఉండబట్టే నువ్వు చదువుకున్న రైట్ బ్రదర్స్ విమానాన్ని కనిపెట్టారు" అని తాతయ్య చెప్పంటే "అలాగే అడుగుతాను తాతయ్యా.. పెద్దయ్యాక నాకు మాత్రం కనిపించే పెన్సిల్ ని కనిపెడతాను" అంటుంటే తాతయ్య పెద్దగా నవ్వారు..

"అసలు టేబుల్స్ ఎందుకు నేర్చుకోవాలి తాతయ్యా?" ఎప్పుడూ అడుగుదామని, తాతయ్యకు కోపం వస్తుందేమోనని భయపడి అడగని ప్రశ్న అడిగాను...

ఇంతకీ నేనెవరంటే..

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి' సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి' సెక్షన్. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్. కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు.

నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ' 'నాని బంగారూ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమాతోంది..బై..